

Ю. В. ДЕМ'ЯНЧУК,
кандидат юридичних наук, докторант кафедри
управління, адміністративного права і процесу
та адміністративної діяльності Університету
державної фіскальної служби України

СУЧАСНІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСОБИ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

У статті піддано аналізу сучасні заходи, нормативні акти, державну політику у сфері протидії і запобігання корупції в Україні. Визначено й обґрунтовано, що вдосконалення діяльності по боротьбі з корупцією слід пов'язувати з комплексним здійсненням правових, політичних, організаційних, технічних і фінансових заходів, що забезпечують розвиток необхідних механізмів, реалізація яких дозволить створити вагомі передумови для докорінної зміни ситуації у сфері протидії масштабним проявам корупції.

Ключові слова: корупція, запобігання корупції, протидія корупції, антикорупційні заходи.

Актуальність статті. Останнім часом у багатьох країнах проводиться активна правова політика у сфері протидії корупції. Однак, незважаючи на розвинену законодавчу базу України у сфері протидії корупції і націленість державної політики на її ліквідацію, корупція у країні викликає безліч нарікань.

У даний час не можна стверджувати про значні досягнення у сфері її подолання, корупція набула системного характеру. Вона в значній мірі обумовлена неефективністю державного управління, особливостями суспільного менталітету, специфікою політичної культури, а також нерозвиненістю інститутів громадянського суспільства [11, с. 57], покликаних контролювати діяльність органів виконавчої влади. До того ж соціально-економічні та політичні умови життя суспільства постійно змінюються, «корупційне поле» соціальних взаємодій оновлюється через упровадження в нього все нових дійових осіб. Іншими словами, коло об'єктів і суб'єктів корупційних відносин постійно розширюється. Із корупцією стикаються практично всі громадяни, тоді як проявляються і відповідно караються лише окремі чиновники, які вчинили корупційні дії. Як наслідок, це підриває принцип невідворотності покарання і зводить нанівець результативність антикорупційних заходів.

Таким чином, актуальність проблеми в цілому обумовлена проявом негативних тенденцій і деструктивних процесів, пов'язаних із ростом корупції в Україні, а також необхідністю запобігання і протидії даному явищу, перш за все в системі органів державної влади. Адже, корупційними правопорушеннями в Україні зараз охоплені практично всі сфери

державної влади і управління, що призводить до руйнування державного апарату і знищення моральних засад суспільства.

Мета статті полягає в обґрунтуванні теоретичного змісту сучасних адміністративно-правових засобів боротьби з корупцією в державних органах влади України, виявленні проблем, пов'язаних із реалізацією їх положень на практиці.

Виклад основного матеріалу. Неефективність правової політики у сфері запобігання та протидії корупції обумовлена слабким державним контролем із протидії корупції, недосконалістю законодавства (наявністю законодавчих прогалин, правових колізій, заплутаністю правових норм, безліччю підзаконних актів тощо), а також зниженням морально-духовного потенціалу суспільства з панівним у ньому правовим нігілізмом, невір'ям громадян у невідворотність покарання користолюбства чиновників.

Вищезазначені аспекти визначають особливу актуальність і необхідність теоретичного та практичного переосмислення накопиченого досвіду й аналізу законодавчого регулювання в даній сфері, а також узагальнення практики реалізації органами виконавчої влади заходів, спрямованих на протидію корупції на сучасному етапі розвитку держави і права.

Дослідженням питань із протидії корупції приділялася і приділяється велика увага в науковій літературі. Дослідженню проблеми боротьби з корупцією присвятили свої роботи В. Авер'янов, В. Андріанов, О. Андрійко, А. Бандурка, В. Білоус, В. Баштанник, В. Гвоздецкий, Д. Заброта, О. Кожевников, А. Куракін, Н. Мельник, Є. Невмержицький, А. Суббот, С. Циц, М. Ярошенко, А. Яфонкін, І. Яцків.

Сучасні державно-правові реформи в Україні повинні були сформувати платформу для подальшого соціально-економічного розвитку країни, зміцнити престиж державної служби, а також сприяти вдосконаленню адміністративно-правового статусу державного службовця. Окрім того, реформи повинні були сформувати сучасні адміністративно-правові засоби запобігання та протидії корупції в системі державної служби, однак замість очікуваного зниження рівня корупції остання має тенденцію до зростання.

Усі дані обставини викликають серйозну заклопотаність як в інститутах державної влади, так і в громадянському суспільстві України [11, с. 60].

Сьогодні міжнародне співтовариство з метою підвищення ефективності боротьби з корупцією розробляє різні правові рекомендації, наполягає на необхідності вдосконалення антикорупційного законодавства. Утім успіх реалізації зазначених рекомендацій в Україні передбачає врахування сформованої правової системи.

Так, В. Баштанник зазначає, що в історії України застосовувалися різні державно-правові засоби боротьби з корупцією, як власне правові, так і організаційні, а також були періоди, коли застосовувався системний підхід у боротьбі з нею [3, с. 25].

Виявлення умов, що сприяють корупційним правопорушенням, а також аналіз історичного досвіду боротьби з цими негативними явищами на різних етапах еволюції політичних і соціально-економічних відносин в Україні дозволяє оцінити позитивні зрушення і недоліки даної боротьби.

Сучасній корупції властиві транснаціональність і системність, а також значна розгалуженість структур, не тільки здійснюють протиправну діяльність, але і включаються в міжнародні механізми тіньової економіки [13, с. 219]. Учинення корупційних діянь передбачає використання різних механізмів: політичних, соціальних, економічних (підкуп, хабар, матеріальна вигода). Механізми шантажу і погроз, а також шпигунства й інша протиправна діяльність у сукупності складають складну систему. Зокрема, О. Андрійко, Є. Невмержицький, А. Суббот зауважують у своїх дослідженнях, що в Україні в основному сформовані правові й організаційні засади протидії корупції, ефективність ужитих заходів залишається недостатньою [2, с. 115; 8, с. 153; 11, с. 56]. Однак проблема протидії корупції в системі органів державної влади адміністративно-правовими засобами в даних наукових роботах розглядається в загальнотеоретичному плані.

Аналіз праць дослідників свідчить, що корупція в системі державних органів в Україні створює цілий ряд проблем у ході становлення державності як у ми-

нулому, так і на сучасному етапі. Наявні в даний час проблеми зі зростаючим рівнем корупції в системі державних органів дуже негативно позначаються на соціально-економічному розвитку країни. Корупція перешкоджає надходженню в економіку нашої країни іноземних інвестицій, стимулює відтік національного капіталу за кордон, створює загрозу правопорядку і безпеки держави [16, с. 50].

У спеціальній літературі розрізняють корупцію політичну і економічну [14, с. 50]. Розвиток політичної корупції може призвести до неконтрольованої політичної ситуації у країні, оскільки вона являє реальну загрозу демократичним інститутам і балансу різних гілок влади. Економічна корупція знижує ефективність ринкових інститутів і регулюючої діяльності держави.

Таким чином, для створення дієвого механізму реалізації адміністративно-правових засобів запобігання та припинення корупції в державних органах України необхідно: використовувати історичний, міжнародний досвід; упроваджувати наукові розробки і позитивний міжнародний досвід боротьби з корупцією; використовувати рекомендації міжнародних організацій та експертів у процесі нормотворчої діяльності та забезпечення ефективного функціонування правоохоронних органів.

Безумовно, поділяємо думку А. Суббота, що в Україні необхідно об'єднати і координувати роботу держави та громадянського суспільства, налагодивши їх діалог і взаємодію за допомогою прийняття ефективної нормативної бази [11, с. 62].

Сучасну правову базу боротьби з корупцією в Україні становить Закон України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII, що визначає правові й організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст і порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень. Аналіз нормативно-правових актів свідчить, що в Україні боротьба з корупцією базується на основних принципах, викладених у ст. 3 раніше чинного Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції». До даних принципів належать: а) верховенство права; б) законність; в) комплексне здійснення правових, політичних, соціально-економічних, інформаційних й інших заходів; г) пріоритетність заходів боротьби з корупцією; д) невідворотність відповідальності за вчинення корупційних правопорушень; е) відкритість і прозорість діяльності органів державної влади й органів місцевого самоврядування; ж) участь громадянськості в заходах щодо запобігання і протидії корупції, державного захисту осіб, які надають допомогу у здійсненні таких заходів; з) забезпечення

відновлення порушених прав і законних інтересів, відшкодування збитків, шкоди, заподіяної корупційними правопорушеннями.

Водночас слід урахувати, що основним напрямом боротьби з корупцією має бути її запобігання, тобто вплив на її причини й умови. Відтак антикорупційна політика є частиною державної політики і повинна включати в себе заходи, спрямовані на вирішення таких завдань: організація боротьби з корупцією на всіх її рівнях; звуження поля умов і обставин, що сприяють корупції; збільшення ймовірності виявлення корупційних дій і покарання за них; вплив на мотиви поведінки посадової особи; створення атмосфери суспільного неприйняття корупції у всіх її проявах [12, с. 68]. Тобто мова йде про прояв безкомпромісної політичної волі держави у справі практичної реалізації антикорупційної програми і про активну співпрацю державних антикорупційних структур із громадянським суспільством, зазначає А. Суббот [11, с. 62].

Зважаючи на вищезазначене, в Україні необхідно виділити основні етапи державної політики в боротьбі з корупцією в державних органах влади, а саме забезпечити: а) прояв сильної політичної волі; б) установлення довіри виборців; в) початок наступу на корупцію в усіх гілках влади; г) залучення нових кадрів; д) використання нетрадиційних методів відповідальності корумпованих чиновників; е) адаптацію міжнародного досвіду до місцевих умов; ж) застосування нових технологій для обмеження безпосереднього контакту громадян із державними органами; з) активне використання сучасних засобів комунікації.

Окрім даного, запобігання і протидія корупції повинні бути звільнені від бюрократичних пут. Слід залучити міжнародний принцип: якщо чиновнику пред'явлено звинувачення в корупції і доводиться факт корупції, він несе відповідальність за пред'явленим звинуваченням із обов'язковим звільненням із посади і неможливістю його роботи на аналогічних посадах в органах державної влади надалі [15, с. 113]. Дана міра покарання повинна бути обов'язковою за всіма видами корупції, у тому числі – адміністративним і дисциплінарним порушеннями.

На нашу думку, без забезпечення гласності та прозорості діяльності органів державної влади, які здійснюють боротьбу з корупцією, без залучення громадян і громадських формувань, а також без створення обстановки нетерпимості, засудження й аморальності будь-якого факту прояву корупції всіх рівнів не можна буде вести мову про втілення найважливіших принципів протидії і запобігання корупції.

Перед тим як розглянути комплекс заходів, спрямованих на запобігання та протидію корупції в Україні, вважаємо за потрібне проаналізувати дані про

протидію корупції в органах державної влади для систематизації всього комплексу заходів із протидії корупції.

Так, запобігання корупційним правопорушенням здійснюється шляхом організації і проведення моніторингу ефективності боротьби з корупцією, кінцева мета якого полягає в отриманні об'єктивної інформації, що є основним і необхідним елементом ефективного управління. У даному контексті слід виділити основні напрями, за якими буде здійснюватися антикорупційний моніторинг, а саме: вивчення громадської думки про стан корупції; вивчення й аналіз виявлених корупційних правопорушень; проведення аналізу скарг і звернень фізичних і юридичних осіб про факти вчинення корупційних правопорушень, що надійшли в державні органи; узагальнення результатів перевірок, проведених у державних органах; узагальнення результатів антикорупційної експертизи нормативних правових актів і їх проєктів; проведення аналізу публікацій про корупцію в засобах масової інформації; здійснення контролю за виконанням заходів, передбачених у планах протидії корупції, і узагальнення отриманих даних.

Виходячи з вищевикладеного, повинні бути прийняті нормативно-правові акти, що регулювали б порядок проведення антикорупційного моніторингу в Україні, у тому числі й у всіх їх адміністративно-територіальних центрах. До таких актів повинні входити:

а) розробка і прийняття на основі діючих державних програм із протидії корупції, а також короткострокових муніципальних цільових програм із протидії корупції. У даний час більшістю місцевих адміністрацій в Україні розроблені і прийняті програми протидії корупції, але без конкретного механізму реалізації їх положень, у зв'язку з чим вони мають суто декларативний характер;

б) організація і проведення антикорупційної експертизи нормативних правових актів і соціально-економічних програм. Порядок проведення антикорупційної експертизи повинен бути регламентований національним законодавством.

В Україні в даний час існує така експертиза, і покладена вона на Міністерство юстиції України, що само по собі вже передбачає корупційну складову у здійсненні міністерством своїх повноважень. Тому існує необхідність передати такі повноваження новому державному органу, підвітному безпосередньо президенту, із превентивними функціями, незалежним статусом і не пов'язаним із формуванням будь-якої державної політики. Метою і завданням такого органу має бути незалежна антикорупційна експертиза нормативно-правових актів, із тим щоби забезпечити ефективне запобігання та зниження ризиків прояву корупційних норм у нормативно-правових актах.

Висновки. Таким чином, існуючу систему суб'єктів протидії корупції в Україні можна поділити на дві групи:

а) спеціалізовані суб'єкти, які визначають основні напрями державної політики у сфері протидії корупції, забезпечують розробку і прийняття законів, розподіляють функції між органами виконавчої влади, координують їх діяльність, здійснюють і забезпечують ефективну реалізацію державної антикорупційної політики, реалізують запобігання посадовим і корупційним злочинам, у тому числі: Президент, Парламент, Прем'єр-міністр, уряд, органи державної влади й органи місцевого самоврядування, судові органи, правоохоронні органи всіх рівнів;

б) неспеціалізовані суб'єкти, пов'язані зі спеціалізованими суб'єктами єдиними цілями, а також інформаційними, координаційними і правовими зв'язками, у тому числі: комерційні та некомерційні організації із різними формами власності, підприємства і установи, громадські, міжвідомчі та місцеві комісії, асоціації і фонди; політичні партії і масові громадські організації, що діють на основі статутів і положень та мають вертикальну і горизонтальну структури на різних рівнях; ЗМІ; об'єднання та молодіжні формування; профспілки; громадські організації і формування, створювані на добровільних засадах.

Спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції є органи прокуратури, органи внутрішніх справ України, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції.

Говорячи про протидію корупції як про діяльність уповноважених органів, можна виділити три основних види даної діяльності: а) запобігання корупції, у тому числі щодо виявлення та подальшого усунення причин корупції (профілактика корупції); б) виявлення, запобігання, припинення, розкриття і розслідування корупційних правопорушень (боротьба з корупцією); в) мінімізація або ліквідація наслідків корупційних правопорушень. Однак при всій масштабності форм діяльності та формування антикорупційної політики правоохоронних органів державної влади в Україні вони будуть марними без активної підтримки з боку громадянського суспільства.

Удосконалення діяльності по боротьбі з корупцією треба пов'язувати з комплексним здійсненням правових, політичних, організаційних, технічних і фінансових заходів, що забезпечують розвиток необхідних механізмів, реалізація яких дозволить створити вагомні передумови для докорінної зміни ситуації у сфері протидії масштабним проявам корупції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрианов В. Д. Коррупция как глобальная проблема: История и современность : монография / В. Д. Андрианов. – М. : Экономика, 2011. – 301 с.
2. Андрійко О. Ф. Проблеми організаційно-правового забезпечення державного управління в Україні / О. Ф. Андрійко, В. П. Нагребельний // Право України. – 2014. – № 5. – С. 115–125.
3. Баштанник В. В. Формування державної антикорупційної політики в умовах модернізації влади / В. В. Баштанник // Наук. розвідки з держ. та муніцип. упр. – К., 2012. – Вип. 1. – С. 25–34.
4. Кожевников О. А. Борьба с коррупцией должна начинаться с устранения дефектов антикоррупционного законодательства / О. А. Кожевников // Право и образование. – 2010. – № 3. – С. 74–83.
5. Корупція загрожувє безпеці країни : (за матеріалами засідання Нац. антикорупц. комісії) // Голос України. – 2011. – 9 черв.
6. Лук'янець Д. М. Проблеми використання інституту адміністративної відповідальності в системі заходів запобігання та протидії корупції / Д. М. Лук'янець // Прав. вісн. Укр. акад. банк. справи. – 2011. – № 1 (4). – С. 32–35.
7. Михалева Г. В. Некоторые вопросы правового обеспечения борьбы с коррупцией [Електронний ресурс] / Г. В. Михалева, Т. В. Ромашова // Молодой ученый. – 2014. – № 2. – С. 588–592. – Режим доступу: <http://www.moluch.ru/archive/61/9187/>.
8. Невмержицький Є. Проблеми удосконалення антикорупційних механізмів / Є. Невмержицький // Наук. зап. – К., 2012. – Вип. 4 (60). – С. 153–168.
9. Онищук О. О. Концептуальні засади запобігання та протидії корупції в Україні / О. О. Онищук // Адвокат. – 2010. – № 9. – С. 35–37.
10. Пелішенко В. О. Корупція в контексті сучасних соціально-політичних концепцій / В. О. Пелішенко // Сучасне суспільство: політ. науки, соціол. науки, культур. науки. – 2014. – № 2. – С. 121–130.
11. Суббот А. Участь громадськості в запобіганні та протидії корупції [Електронний ресурс] / А. Суббот // Вісн. Нац. акад. прокуратури України. – 2014. – № 4. – С. 56–62. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnaru_2014_4_11.

12. Усаченко Л. М. Природа корупції в Україні: суперечності, ризики, проблеми : навч. посіб. / Л. М. Усаченко, В. М. Гурієвська ; Каб. Міністрів України ; Нац. ун-т біоресурсів і природокористування України ; Навч.-наук. ін-т післядиплом. освіти. – Херсон : Грін Д. С., 2014. – 143 с.
13. Циц С. В. Загальнотеоретичний аналіз корупції / С. В. Циц // Унів. наук. зап. – Хмельницький, 2010. – Вип. 1. – С. 219–224.
14. Ярошенко М. Боротьба з корупцією в Україні / М. Ярошенко // Юрид. журн. – 2011. – № 10. – С. 50–51.
15. Яфонкін А. О. Антикорупційна політика України: проблеми правового забезпечення / А. Л. Яфонкін // Наук. зап. – Х., 2010. – Спец. вип. – С. 113–118.
16. Яцків І. І. Адміністративно-правові засади протидії корупції в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / І. І. Яцків ; Нац. акад. внутр. справ. – К., 2011. – 239 с.

REFERENCES

1. Andrianov V. D. (2011) *Korruptsiya kak globalnaya problema : Istoriya i sovremennost [Corruption as a global issue: History and Modernity]* M. Ekonomika [In Russian]
2. Andriiko O. F., Nahrebelnyi V. P. (2014) Problemy orhanizatsiino-pravovoho zabezpechennia derzhavnogo upravlinnia v Ukraini [Problems of organizational and legal support public administration in Ukraine] *Pravo Ukrainy. – Law of Ukraine, 5, 115–125* [In Ukrainian]
3. Bashtannyk V. V. (2012) Formuvannia derzhavnoi antykoruptsiinoi polityky v umovakh modernizatsii vlady [Formation of state anti-corruption policy in the modernization of power] *Naukovi rozvidky z derzhavnoho ta munitsypalnoho upravlinnia. – Scientific exploration of state and municipal management, 1, 25–34* [In Ukrainian]
4. Kozhevnikov O. A. (2010) Borba s korruptsiyey dolzhna nachinatsya s ustraneniya defektov antikorrupcionnogo zakonodatelstva [Fight against corruption should start with the elimination of defects of anti-corruption legislation] *Pravo i obrazovaniye. – Law and education, 3, 74–83* [In Russian]
5. Koruptsiia zahrozhuiye bezpetsi krainy : (za materialamy zasidannia Nats. antykorupts. komisii) [Corruption threatens national security: (based on the meeting of the National Anti-Corruption Commission)] (2011) *Holos Ukrainy. – The Voice Of Ukraine.* [In Ukrainian]
6. Lukianets D. M. (2011) Problemy vykorystannia instytutu administratyvnoi vidpovidalnosti v systemi zakhodiv zapobihannia ta protydii koruptsii [Problems of institute of administrative responsibility in the system of preventing and combating corruption] *Pravovyi visnyk Ukrainської akademii bankivskoi spravy. – Legal Gazette Ukrainian Academy of Banking, 1 (4), 32–35 s.* [In Ukrainian]
7. Mikhaleva G. V., Romashova T. V. (2014) Nekotoryye voprosy pravovogo obespecheniya borby s korruptsiyey. [Some questions of legal support the fight against corruption] *Molodoy uchenyy. – Young scientist, 2, 588–592 moluch.ru* Retrieved from: <http://www.moluch.ru/archive/61/9187/>. [In Russian]
8. Nevmerzhytskyi Ye. (2012) Problemy udoskonalennia antykoruptsiinykh mekhanizmiv [Problems of improving anti-corruption mechanisms]. *Naukovi zapysky. – Scientific notes, 4 (60), 153–168* [In Ukrainian]
9. Onyshchuk O. O. (2010) Kontseptualni zasady zapobihannia ta protydii koruptsii v Ukraini [Conceptual Principles of Prevention and Combating Corruption in Ukraine] *Advokat. – Lawyer, 9, 35–37* [In Ukrainian]
10. Pelishenko V. O. (2014) Koruptsiia v konteksti suchasnykh sotsialno- politychnykh kontseptsii [Corruption in the context of contemporary social and political concepts] *Suchasne suspilstvo : politychni nauky, sotsiologichni nauky, kulturolohichni nauky. – Modern society: political science, social science, cultural science, 2, 121–130* [In Ukrainian]
11. Subbot A. (2014) Uchast hromadskosti v zapobihanni ta protydii koruptsii [Public participation in preventing and combating corruption]. *Visnyk Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy. – Bulletin of the National Academy of Prosecution of Ukraine, 4, 56–62 nbuv.gov.ua* Retrieved from : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2014_4_11. [In Ukrainian]
12. Usachenko L. M., Huriiivska V. M. (2014) *Pryroda koruptsii v Ukraini : superechnosti, ryzyky, problemy [Nature corruption in Ukraine: the contradictions, risks, issues]*. Kabinet Ministriv Ukrainy ; Nats. un-t bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy ; Navch.-nauk. in-t pisladyplom. osvity. – Kherson : Hrin D. S. [In Ukrainian]
13. Tsyts S. V. (2010) *Zahalnoteoretychnyi analiz koruptsii [General theoretical analysis of corruption]* Univ. nauk. zap. Khmelnytskyi, 1, 219–224 [In Ukrainian]
14. Yaroshenko M. (2011) Borotba z koruptsiieiu v Ukraini [Combating Corruption in Ukraine] *Yuryd. zhurn. – Law Journal, 10, 50–51* [In Ukrainian]

15. Yafonkin A. O. (2010) Antykoruptsiina polityka Ukrainy : problemy pravovoho zabezpechennia [Anti-corruption policy in Ukraine: problems of legal software]. *Naukovi zapysky. – Scientific notes, Special issue, 113–118* [In Ukrainian]
16. Yatskiv I. I. (2011) Administratyvno-pravovi zasady protydii koruptsii v Ukraini [Administrative and legal framework against corruption in Ukraine]. *Candidate's thesis. Nats. akad. vnutr. sprav. K.* [In Ukrainian]

Ю. В. ДЕМ'ЯНЧУК

кандидат юридических наук, докторант кафедри управління, адміністративного права
і процесу і адміністративної діяльності Університета
державної фінансової служби України

СОВРЕМЕННЫЕ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВЫЕ СРЕДСТВА ПРЕДОТВРАЩЕНИЯ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЯ КОРРУПЦИИ В СИСТЕМЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ СЛУЖБЫ УКРАИНЫ

В статье проанализированы современные меры, нормативные акты, государственная политика в сфере противодействия и предотвращения коррупции в Украине. Определено и обосновано, что совершенствование деятельности по борьбе с коррупцией следует связывать с комплексным осуществлением правовых, политических, организационных, технических и финансовых мероприятий, обеспечивающих развитие необходимых механизмов, реализация которых позволит создать весомые предпосылки для существенного изменения ситуации в сфере противодействия масштабным проявлениям коррупции.

Ключевые слова: коррупция, предотвращение коррупции, противодействие коррупции, антикоррупционные меры.

Y. V. DEMYANCHUK

Candidate of Law, Doctoral student management, administrative law and procedure and administration
University of the State Fiscal Service of Ukraine, g. Irpen

CURRENT ADMINISTRATIVE LAW MEANS PREVENTING AND COMBATING CORRUPTION IN THE CIVIL SERVICE UKRAINE

Problem setting. Recently, many countries are actively legal policy on combating corruption. However, despite Ukraine developed legal framework to combat corruption and focus public policy on the elimination of corruption in the country is a lot of complaints.

Currently, you can not claim significant achievements in overcoming it, corruption has become systemic. It is largely due to the inefficiency of public administration, especially the social mentality, specific political culture and underdeveloped civil society designed to monitor the activities of executive bodies. In addition, socio-economic and political conditions of society are constantly changing, «corrupt field of» social interactions updated through the introduction into it of new actors. In other words, the range of objects and subjects of corruption relations is constantly expanding. Faced with corruption almost all citizens, while the manifest and therefore punishable by only a few officials who committed corruption. As a result, it undermines the principle of inevitability of punishment and negates the effectiveness of anti-corruption measures.

Thus, the urgency of the problem as a whole due to the manifestation of negative developments and destructive processes associated with the growth of corruption in Ukraine, as well as the need to prevent and counter this phenomenon, especially in the system of government. Indeed, corruption offenses in Ukraine now covered almost all areas of government and administration, leading to the destruction of the state apparatus and the destruction of the moral foundations of society.

Target of the article is to substantiate the theoretical content of modern administrative and legal measures to combat corruption in state bodies of Ukraine, identifying problems associated with the implementation of their provisions into practice.

Conclusions and prospects for the development. Improvement of anti-corruption should be linked to the implementation of complex legal, political, institutional, technical and financial measures to ensure the development of the necessary mechanisms, implementation of which will create good conditions for radical change in the situation in combating large-scale corruption.

Key words: corruption, prevention of corruption, anti-corruption, anti-corruption measures.